

Есе

“Продовження традиції: від мами - через мене - у світ і в наступні покоління”

Я - українка, і для мене це означає не лише походження, а й відповідальність: зберігати й передавати культуру через життя і творчість.

Я - художниця. Займаюся розписом по шовку, акриловим живописом, створюю скетчі та проводжу творчі майстер-класи.

Моє мистецьке становлення почалося поруч із мамою — скульпторкою, яка працювала з керамікою та бронзою, викладала рисунок, скульптуру і композицію в Київському художньому ліцеї, була членкинею Національної спілки художників України та представляла Україну у світі. Її творчість і професійний шлях увійшли до Енциклопедії сучасної України. Сьогодні її вже немає з нами, але вона назавжди залишилась у моєму світогляді. Саме мама навчила мене бачити форму, відчувати матеріал і усвідомлювати відповідальність митця перед людьми. Ці уроки стали основою мого власного шляху.

Я продовжила цю лінію у своїй практиці - через живопис і розпис, творчі майстер-класи, через живу передачу досвіду. У 2008 році відбулася наша із мамою персональна виставка в Києві. Перебуваючи за кордоном, у Німеччині, разом з однодумцями я організовувала заняття з малювання для українських дітей, створюючи простір, де мистецтво допомагало зберігати відчуття дому. Також знайомила місцеву громаду з українським декоративним розписом і проводила майстер-класи для представників міста. Паралельно брала участь у волонтерських ініціативах. Сьогодні в Україні я продовжую проводити творчі майстер-класи та займаюсь розписом.

У моїй родині мистецтво не зупиняється - воно переходить далі. Моя донька здобула архітектурну освіту в Україні та продовжує навчання в Австрії. Вона також має досвід викладання мистецтва, що є природним продовженням нашої родинної традиції передачі знань. Мій син відкриває власний творчий шлях через малюнок, і в його роботах уже відчуваються щирість і свобода нового покоління.

Для мене мистецтво — це спосіб зберігати й передавати ідентичність. Через нього ми пам'ятаємо, хто ми є, і передаємо це відчуття далі.

Я вірю, що жінка, яка творить і навчає, не лише виховує дітей — вона формує майбутнє нації.

Тонконог Олена